

2. Andra grunden: Europeiska kommissionen åsidosatte principen om rättens enhetlighet, såtillvida Frankrike befinner sig i en situation som helt liknar Slovariens, varför tribunalen funnit att "tillhandahållandet av obligatorisk sjukförsäkring i Slovakien är, mot bakgrund av sjukförsäkringsföretagens vinstsyfte och förekomsten av en intensiv konkurrens vad gäller kvaliteten och utbudet av tjänster, av ekonomisk art" (dom av den 5 februari 2018, Dövera zdravotná poisťovňa/kommissionen, T-216/15, ej publicerad, EU:T:2018:64, punkt 68). Enligt sökanden kan en annan bedömning således inte göras avseende Frankrike.

Talan väckt den 17 maj 2018 – Hamas mot rådet

(Mål T-308/18)

(2018/C 259/58)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Hamas (Doha, Qatar) (ombud: advokaten L. Glock)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2018/475 av den 21 mars 2018 om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism, och om upphävande av beslut (Gusp) 2017/1426 (EUT L 79, 2018, s. 26),
 - ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2018/468 av den 21 mars 2018 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism samt om upphävande av genomförandeförordning (EU) 2017/1420 (EUT L 79, 2018, s. 7),
- i den del dessa rättsakter avser Hamas, inbegripet Hamas-Izz al-Din al-Qassem,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Den första grunden avser ett åsidosättande av artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931.
2. Den andra grunden avser att rådet gjorde sig skyldigt till felaktiga bedömningar angående riktigheten av de gärningar sökanden anklagas för.
3. Den tredje grunden avser att rådet gjorde en felaktig bedömning angående klassificeringen av Hamas som terroristorganisation.
4. Den fjärde grunden avser ett åsidosättande av principen om icke-inblandning.
5. Den femte grunden avser att vederbörlig hänsyn inte togs till den omständigheten att situationen förändrat sig med anledning av den tid som förflutit.

6. Den sjätte grunden avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
7. Den sjunde grunden avser ett åsidosättande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd.

Talan väckt den 15 maj 2018 – EPSU och Willem Goudriaan mot kommissionen

(Mål T-310/18)

(2018/C 259/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (Bryssel, Belgien) och Jan Willem Goudriaan (Bryssel) (ombud: R. Arthur, Solicitor, och R. Palmer, Barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 5 mars 2018 att inte föreslå för rådet att genomföra ett avtal mellan arbetsmarknadens parter inom EU av den 21 december 2015 om rätt till information och samråd för offentliga tjänstemän och anställda inom centrala statliga förvaltningar – vilket ingicks med stöd av artikel 155.1 FEUF – i direktivform genom ett beslut av rådet enligt artikel 155.2 FEUF,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Det angripna beslutet antogs i strid med artikel 155.2 FEUF. Kommissionen saknade behörighet att vägra att föreslå att rådet skulle genomföra avtalet genom ett rådsbeslut då några invändningar inte gjorts avseende vare sig avtalsparternas ställning som företrädare eller avtalets lagenlighet.
 - Sökandena gör gällande att kommissionens beslut att inte föreslå för rådet att genomföra avtalet genom ett rådsbeslut strider mot artikel 155.2 FEUF och mot kravet på iakttagande av den självständighet som arbetsmarknadens parter åtnjuter i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 152 FEUF.
 - Sökandena anför vidare att kommissionen var skyldig att lägga fram ett förslag för rådet, med mindre den kunde åberopa väl underbyggda argument för att anse att de av arbetsmarknadens parter som ingick avtalet inte var tillräckligt representativa eller att avtalet var rättsstridigt
 - Sökandena menar att kommissionen gjorde en bedömning av huruvida avtalet var lämpligt, vilket inte ingår i dess befogenheter.
2. Andra grunden: Det angripna beslutets motivering är uppenbart felaktig och grundlös.
 - Sökandena gör gällande att de grunder som kommissionen åberopat i det angripna beslutet inte utgör tillräckligt stöd för att motivera kommissionens vägran att lägga fram ett förslag för rådet att anta avtalet.
 - Sökandena anför vidare att de enda grunder som skulle kunna ha utgjort stöd för att vägra att lägga fram ett sådant förslag skulle ha varit en motiverad invändning om att arbetsmarknadens aktuella parter inte var representativa eller avseende lagenligheten av ett beslut från rådet om att införliva avtalet genom ett direktiv.